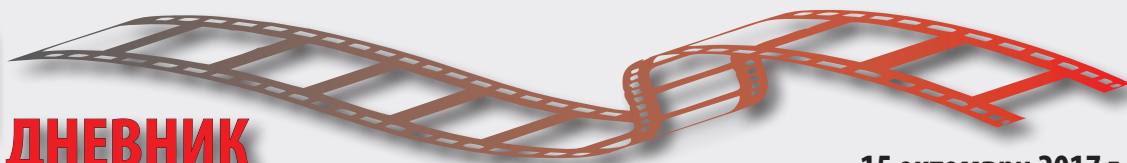

ДНЕВНИК

15 октомври 2017 г.

ЗАКРИВАНЕ

След три вълнуващи дни, изпълнени с приятни емоции, творчески занимания, дискусии, прожекции на филми, разнообразна програма и международни срещи край морето, дойде ред и на официалното закриване на XVII Международен фестивал на червенокръстките и здравни филми за 2017 г.

Тържествената церемония по връчването на наградите, в избраните категории, се състоя в СОК Камчия - официален домакин на филмовото събитие. Вечерта откриха директорите на фестивала - г-н Илко Раев и проф. д.н. Божидар Манов. Залата бе пълна, атмосферата – празнична, а очакването в очите на публиката и усмивките по лицата им, доказаха, че усилията по организацията на това значимо, културно събитие не са били напразни.

Първите отличия получиха участниците в „Академия за документално кино“, която се състоя в рамките на фестивала. Обучаващите се, бяха усвоили и вникнали в техниките за правене на този вид филми. Публиката се наслади на прожекция на техните произведения. След тях дойде ред и на дългоочакваната класацията на журито за състезаващите се филми. Участниците нетърпеливо очакваха да разберат неговата оценка. Със сигурност изборът на: Павел Васев, Арман Пекая, Бепе Чино, доц. Емануела Мутафова и Яна Маринова (членовете на журито) не е бил лесен, тъй като филмите от програмата на фестивала тази година са много, са стойностни

и предварително, прецизно подбрани. След отличията на комисията по награждаването, залата преливаше от емоции.

Наградени филми:

В категория ФИЛМИ НА ЧЕРВЕНИЯ КРЪСТ И ЧЕРВЕНИЯ ПОЛУМЕСЕЦ:

Наградата за най-добър филм на Червения кръст и Червения полумесец получи филма „ГЛУХАРЧЕ“ /DANDELION – реж. Хорхе Белвер, Испания – за нестандартния подход към отразяване на червенокръстката проблематика със средствата на анимационното кино и изключителната му артистичност.

Специалната награда за филм на Червения кръст и Червения полумесец беше присъдена на Червения полумесец на Турция за трите филма, отразяващи работата на организацията сред сирийските бежанци: „ОБЩНОСТЕН ЦЕНТЪР“/ COMMUNITY CENTER, „ЕЖЕДНЕВИЕТО НА ЕДНО СИРИЙСКО СЕМЕЙСТВО“/DAYLY LIFE OF A SYRIAN FAMILY, „ХУМАНИТАРНА ОПЕРАЦИЯ В СИРИЯ“/SYRIA HUMANITARIAN OPERATION - за високата обществена ангажираност към един от най-сериозните проблеми на днешния ден на човечеството и хуманността на посланието им.

С наградата на Международната федерация на дружествата на Червения кръст и Червения полумесец бе удостоен филмът „ИСТОРИЯ НА ДОБРОТАТА“/HISTORY OF GOODNESS на Румънския Червен кръст, реж. Александру Тришка.

Филмът „АЗ, ТИ И ПРИЯТЕЛИ“/ME, YOU AND FRIENDS – реж. Борислава Димова, България получи наградата на председателя на Българския Червен кръст.

В категория ДОКУМЕНТАЛНИ ФИЛМИ:

Наградата за най-добър документален филм бе връчена на филма „В СЯНКАТА НА ГОЛЕМИТЕ ДЪРВЕТА“/SMALL PEOPLE. BIG TREES – реж. Вадим Витовцев, Русия, а наградата за най-добър здравен филм – на филма „ТУМОР“/ TUMOUR – реж. Аббас Рузбахани, Иран.

Наградата за най-добър режисьор получи Лейде Жакоб за филма „МОЯТА ПОЕЗИЯ“/MY PO-

ETRY, Бразилия – за вдъхновяващо показаната на екрана история за непредаващия се въпреки всичко творчески дух.

Наградата на Ректора на Медицинския университет – Варна получи филмът „88 MHZ“/88 MHZ – реж. Яна Титова, България – за искрената съпричастност, с която младите му

автори навлизат в сложната и деликатна проблематика за връстниците си в неравностойно положение и за вдъхновяващия пример на младия герой.

Журието присъжда специален диплом на телевизията на Медицинския университет – Варна, за участието ѝ във фестивала с филмите „СЛУЧАЯТ ЕЛИСАВЕТА“/THE ELISAVETA CASE – реж. Даниела Иванова, „ОПТИМАЛНИ ГРИЖИ ЗА БОЛНИТЕ ОТ ХЕМОФИЛИЯ“/OPTIMAL CARE FOR PATIENTS WITH HAEMOPHILIA – реж. Ива Мартинова, и „ДИАГНОЗА РАК... НЕ СИ САМ“/DIAGNOSIS CANCER... YOU ARE NOT ALONE – реж. Силвия Николова, и за високата отговорност, с която младият ѝ екип подхожда към специализираната тематика, за да ангажира с нея и обществеността.

- Журието присъжда и още два специални диплома на филми, чиито високи качества не би могло да отmine – на „ПОЩАЛЪОНЪТ“/THE GOOD POSTMAN – реж. Тонислав Христов, Финландия България, и на „РЕЦЕПИЕНТЪТ“/ THE RECIPIENT – реж. Кейтлин МакКена, Нова Зеландия.

В категория ИГРАЛНИ ФИЛМИ:

Наградата за най-добър игрален филм бе връчена на филма „ВРАГОВЕ“/ENEMIES – реж. Светослав Овчаров, България.

С наградата за най-добър късометражен филм бе отличен филмът „ПЪТЯТ КЪМ ДОМА“/THE WAY HOME – реж. Бегония Рандхав, Швеция – за дълбоко емоционалното навлизане в една от най-актуалните теми на днешния свят.

Наградете за най-добър режисьор получи АРКАДИЙ НЕПИТАЛЮК за филма „ИЗГУБЕНИТЕ“/THE STRAYED, Украйна, а за най-добър сценарий – Красимир Крумов – Грец, посмъртно, за филма „СПОМЕН ЗА СТРАХА“/MEMORIES OF FEAR, България.

Наградата на Кмета на Варна за значимо творческо постижение беше присъдена на филма „ИГРИЩЕ“/THE PITCH – реж. Едуард Бордуков, Русия – за страстта, с която представя увлекателно пред младия зрител изключително сериозния проблем за все по-нарастващата агресия и насилието сред младежта.

Журието присъди голямата награда на XVII Международен фестивал на червенкръстките и здравни филми „КРИСТАЛНИЯТ КОРАБ“ на документалния филм „ЗАВИЙТЕ НАЛЯВО: ПРЕЖИВЕЙТЕ НЕВЕРОЯТНОТО“/TURN LEFT NOW: SURVIVING THE UNBELIEVABLE – реж. Андрю Андерсън, САЩ.

За финал на вечерта маг Астор развесели публиката със своите фокуси и допринесе за доброто им настроение.

Така завърши тазгодишният филмов фестивал, дело на Български Червен кръст и Медицински университет Варна.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ...

ГРАНТ МИЧЕЛ

Бихте ли се представили на гостите и зрителите на XVII Международен фестивал на червенкръстките и здравни филми, 2017?

Аз съм Грант Мичел, ръководител на архива и библиотеката на Международната федерация на Червения кръст и Червения полумесец в Женева.

По време на Вашето участие в Академията за документално кино на Международния фестивал на червенкръстките и здравни филми във Варна, гледахме няколко филма за бежанци, правени до 1991, защо?

Селектирах филмите, правени от 1957 до 1991 г., за да покажа на студенти в академията различните начини за правене на документално кино и за да стимулирам дискусия за това как се правят филми за активностите на Червения кръст.

От филмите се вижда, че Червеният кръст е бил доста активен при раздаването на помощи за бежанци в миналото, сега как е според Вас?

Не съм експерт в разпределението на помощите за бежанците, но нещата оттогава са се променили драстично. Както видяхте във филма от 1967 г. с унгарските бежанци, в повечето случаи самите те са били отговорни за това, какво се случва в бежанския лагер. Предоставяни са им храна и дрехи, но те сами са си готвили и са се грижили за лагерите. В днешно време ние даваме пари на бежанците, за да си купуват храна и дрехи. Вярвам, че това се случва за да са повече самостоятелни. Не съм експерт. Така мисля.

Защо избрахте тези филми?

Избрах тези филми, за да покажа как с времето правенето на филми се променя. Старите филми са дълги, с много обяснения, докато сега филмите са кратки, с повече факти. Времето, в което живеем, е забързано и трябва да се съобразяваме, че човек няма нужда от излишни неща, а само от важната информация.

Имате огромен архив в Женева, притежавате ли нещо от Българския Червен кръст?

Нямаме специфични документи и файлове от БЧК, защото всяка организация си пази архива и история. Но всяко споменаване на Българския Червен кръст, където и да е в документация или кореспонденция, е запазено при нас.

А дали може Българският Червен кръст да използва архива в Женева за собствени нужди и за популяризирането на дейността на организацията?

Разбира се. Имаме много дружества, които използват архива ни. Например Австрийският Червен кръст и историци идват в Женева, за да ползват архива и да пишат за историята на Червения кръст. Австралийският историк на техния Червен кръст прекара 3 седмици в нашия архив. Много от дружествата търсят конкретни неща, свързани с факти за тях или за Червения кръст като цяло. Ние можем да им го предоставим.

Как се чувствате като част от Международен филмов фестивал?

Това е първият ми път на филмов фестивал и не знаех какво да очаквам. Аз не съм филмов човек и това е нова територия за мен. Това, което ме учуди, е, че някои филми бяха без субтитри и като не говоря български, не мога да ги разбера. Но срещнах много интересни хора и беше страхотно.

Ще дойдете ли отново?

Разбира се.

ИЗБРАНО ОТ ДЕНЯ

Елеонора – забравената царица

България, 2012, 30'
 документален
 Автор: Елиана Димитрова
 Режисьор: Олег Ковачев
 Оператор: Анна Андреева
 Продукция на Българска
 национална телевизия,
 рубрика „В кадър“

На 12 септември 2017 г. се навършиха 100 години от смъртта на царица Елеонора Българска - втората съпруга на цар Фердинанд.

Милосърдна сестра и самарянка, тя е първата жена с военен кръст "За храброст". Тя е германката, която българските войници наричали "майко". Тя е спасителката на Боянската църква.

Врагове

България, 2017, 101', игрален
 Режисьор: Светослав Овчаров
 Сценарий: Светослав Овчаров
 Оператор: Рали Ралчев
 В ролите: Асен Блатечки, Иван Бърнев, Валентин Ганев,
 Христо Ушев, Стефан Мавродиев, Леарт Докле, Димитър
 Овчаров
 Продуценти: Светла Цоцоркова, Светослав Овчаров
 продукция Omega Films, с подкрепата на НФЦ

Пролетта на 1913 г. Балканската война. Турски броненосец тероризира с далекобойните си оръдия българската армия. Въпреки противоречията помежду си, група отчаяни военни се заемат да пренесат по суша лодка. Те искат да я превърнат в жива торпила и да потопят броненосеца. По пътя се сблъскват с турски войници, които от врагове стават техни съюзници. Противоречията между българите могат да се окажат по-силни от омразата към враговете.

Звездата на Алжир / L'étoile d'Alger

Алжир, 2016, 101'10", игрален
 Режисьор: Рашид Бенхадж
 В ролите: Шериф Азру, София Нуасер, Аделасет Бенхалфа,
 Хасин Керкаш, Арслан Лерари, Надя Деахи, Хаким Трайдиа,
 Меруан Змирли, Азедин Бушмал, Слиман Хоро, Рауф Факрун

Муса, музикант, мечтае да бъде Майкъл Джексън на Алжир. Разчита за това на таланта и на енергията си. Той разнася щурата си мечта наоколо заедно със своята малка група музиканти, като започват от сватбени тържества, а след това в нощен клуб.

Той може да е новата звезда на Алжир, но му предстои сблъсък с абсолютната закованост на исляма.

